

DIEVA MISIJA MŪSU DZĪVĒ: 2. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 20:21, 22; Mt. 28:16–20; Atkl. 14:6, 7; 5. Moz. 7:6, 11, 12; Atkl. 7:9, 10.

ATMIŅAS PANTS:

“Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristidami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā.” (Mt. 28:19)

Tēma par Dievu kā misijas Dievu vijas cauri visiem Rakstiem. Tā ir saistīta ar cilvēces vēstures gaitu un atklāj Dieva nolūku Savai radībai. Turklāt tā nostiprina dievišķās atklāsmes galveno uzsvaru – Dieva tēla atjaunošanu Viņa kritušajos bērnos (salīdzini ar Kol. 3:9, 10; 1. Jņ. 3:2).

Dieva misija darbojas arī kā pamats, ar kura palīdzību mums vajadzētu ieraudzīt un saprast, ko Dieva Vārds saka mums. Ja mēs lasām Bībeli, mēs varam ieraudzīt Dievu, kas mērķtiecīgi cenšas mūs aizsniegt. Neskatoties uz grēka radīto atšķirtību (Jes. 59:2), pateicoties Savai misijai, Dievs turpina atjaunot salauztās attiecības ar cilvēci, līdz pat godības pilnajam mirklim, kad Viņš “darīs visu jaunu” (Atkl. 21:5, NKJV).

Šobrīd Dievs ir izvēlējis atklāt mums Sevi tādā veidā, ka mēs varam saprast Viņa dabu un nolūku, un, pāri visam, mums var būt patiesas un ilgstošas attiecības ar Viņu. Citiem vārdiem, mēs ne tikai iepazīstam Viņu, bet arī līdzdalām citiem savu pieredzi ar Viņu un Viņa glābjošo milestību.

Rakstos Dievs dod mums pamatelementus tam, kāda ir Viņa misijas būtība.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 14. oktobrī.

Trīsvienīgais Dievs – misijas pirmsākumi

Rakstos atklātajā Dieva misijā Jēzus ir priekšā un centrā kā vienīgais glābšanas ceļš. Kristus pats paziņoja: “ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.” (Jņ. 14:6) Bet Jēzus arī palīdz mums saprast trīsvienīgā Dieva centrālo lomu Viņa misijā.

Viss, ko Kristus darīja, bija vai nu Viņa Tēvam Debesīs, vai arī no Viņa (sk. Jņ. 4:34; Jņ. 5:30; Jņ. 12:45). Tomēr mums vienmēr jāatceras, ka Jēzus misija nesākās tad, kad Viņš atnāca uz šo pasauli. Viņš to bija saņēmis no Tēva vēl pirms mūsu pasaules radīšanas (salīdzini ar Ef. 1:4, 1. Pēt. 1:20).

Tāpēc Dievs plānoja Savu misiju cilvēces labā vēl pirms mūsu planētas pamatu likšanas, un Viņš mērķtiecīgi ienāca cilvēces vēsturē, lai šo nolūku īstenotu. Dēls radīja pasauli (Jņ. 1:3) un, kad laiks bija piepildījies” (Gal. 4:4), parādīja Savu mīlestību, sūtot Dēlu uz šejieni (Jņ. 3:16, 17). Dēls atnāca, nomira pie krusta un uzvarēja nāvi. Tad, Tēva sūtīts, šurp atnāca Gars (Jņ. 14:26, Jņ. 16:7), kas tiesā pasauli (Jņ. 16:8–11) un arī mūsdienās turpina Tēva un Dēla misiju, pilnvarojot un sūtot misijā Dieva ļaudis (Jņ. 14:26; Jņ. 16:13, 14).

Izlasi Jņ 20:21, 22. Kā izpratnei, ka misijas pirmsākums ir Tēvs, Dēls un Svētais Gars, vajadzētu veidot mūsu misiju? _____

Kaut arī vārds “trīsvienība” Bībelē nav atrodams, uz misiju vērsti pierādījumi, kas ietver visas trīs Dievības Personas, ir neskaitāmi. Piemēram, pēc augšāmcelšanās Kristus parādījās Saviem mācekļiem un apsoliya viņiem: “Es jums sūtu to, ko Tēvs ir apsolijs. Bet palieciet jūs pilsētā, līdz kamēr tiksit apģērbti ar spēku no augšienes.” (Lk. 24:49) Šeit mēs atrodam Dievības misijas realitāti, izteiktu vienā teikumā: Tēva apsolijs, Dēla garantija tam, ka apsolijs tiks piepildīts, kā arī pats apsolijs – Svētā Gara nākšana (sk. Lk. 3:16; Ap. d. 1:4, 5, 8).

No šī mēs saprotam, ka misija nepieder mums. Tā pieder trīsvienīgajam Dievam, tāpēc tā nebūs neveiksmīga.

Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir iesaistīti dvēseļu glābšanas darbā. Kāpēc šai domai vajadzētu būt ļoti mierinošai? _____

Misijas fokuss – darīt par mācekļiem

Izlasi Mt. 28:16–20. Kādus mācekļa elementus vari pamanīt šajos pantos? _____

Mt. 28:16–20 ir uzrakstīts bibliisks pilnvarojums, ko parasti sauc par Lielo uzdevumu (Mt. 28:18–20) un kurā Jēzus dod norādījumus Saviem sekotājiem doties ārpusē un darīt par mācekļiem, mācot ticību un aicinot sadraudzībā (sk. arī Mk. 16:15, 16; Lk. 24:44–49; Jņ. 20:21–23; Ap. d. 1:8).

Mt. 28:16–20 pamatelementus var redzēt četros vienkāršos aspektos: (1) Jēzus pavēl Saviem mācekļiem doties uz Galileju, lai būtu ar Viņu (Mt. 28:16, 17), (2) Jēzus nāk pie viņiem, pasludinot Savu autoritāti un suverenitāti (Mt. 28:18), (3) Jēzus tad uztic Saviem mācekļiem īpašu uzdevumu – proti, darīt par mācekļiem (Mt. 28:19, 20), un, visbeidzot, (4) Jēzus apsola būt ar Saviem mācekļiem līdz pasaules galam (Mt. 28:20).

Darīt par mācekļiem ir galvenais Lielā uzdevuma fokuss un galvenais misijas uzdevums. Oriģinālajā grieķu valodas tekstā Mt. 28:19 sākumā burtiski teikts: “Tāpēc izgājuši, dariet par mācekļiem.” Vārds “tāpēc” piešķir uzdevumam pamatu tajā, kas pateikts tikko iepriekš (Mt. 28:18): Jēzus vara, autoritāte un valdīšana debesīs un virs zemes – tas viss nāk no uzvaras, kas panākta ar Viņa augšāmcelšanos.

Svarīgi uzsvērt, ka vienīgais darbības vārds pavēles izteiksmē Lielajā uzdevumā ir “darīt par mācekļiem”. Mācīt ikvienu, kristīt un līdzdalīt pasaulei Jēzus mācības ir mācekļības procesa raksturojums. Šeit Jēzus skaidri vada Savus mācekļus uz vienu mērķi: darīt par mācekļiem. Šis patiesām ir viens no visizcilākajiem misijas pantiem Rakstos. Tas noslēdzas ar Jēzus apsolījumu būt patstāvīgi blakus Saviem sekotājiem.

Lielajam uzdevumam acīmredzami vajadzēja būt domātam plašākam lokam, nevis tikai pirmajiem mācekļiem, kas bija sapulcējušies īpašos apstākļos. Viņi paši nebūtu varējuši iet pie “visām tautām”, lai piepildītu jauno uzticēto misiju – darīt par mācekļiem. Tāpēc uzdevums ir universāls – katram patiesam Jēzus Kristus sekotājam vajadzētu būt iesaistītam mācekļu mantošanas darbā. Turklāt vēsts, kas ir jānodod, – mūžīgais Jēzus Kristus evaņģēlijs – ir domāta visai pasaulei, bez ģeogrāfiskiem, sociāliem vai etniskiem ierobežojumiem.

Misija ir “darīt par mācekļiem”. Kā šis Meistara uzdevums ietekmē to, kā tu dzīvo un kalpo citiem? Ko tu vari darīt, lai vairāk iesaistītos tajā, ko esi aicināts darīt? _____

Mūžīgais evaņģēlijs: misijas vēsts

Izlasi Atkl. 14:6, 7. Kādus Dieva misijas aspektus tu vari ieraudzīt “mūžīgajā evaņģēlijā”, ko atklāj pirmā eņģeļa vēsts? _____

Šī ir vienīgā vieta Rakstos, kur vārdi “mūžīgs” un “evaņģēlijs” ir savstarpēji saistīti. Evaņģēlijs ir labā žēlastības vēsts, kas visiem dota, pateicoties Jēzum Kristum. Viņš ienāca mūsu pasaulē, lai parādītu mums “žēlastību un patiesību” (Jņ. 1:14). Viņš dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi un nomira pie krusta kā aizvietojošs upuris, lai nestu mūsu grēku sodu (Jes. 53:4, 5; 1. Pēt. 3:18). Viņš piecēlās dzīvei, atgriezās debesīs, tika Tēva paaugstināts un nu iestājas par mums Debesu svētnīcā (Atkl. 1:18, Ap. d. 2:33, Ebr. 7:25). Drīz Viņš piepildīs Savu vislielāko apsolījumu – atgriezties godībā un majestātiskumā un pēc tūkstošgades nodibināt virs zemes Dieva valstību (Jņ. 14:1–4, Ap. d. 1:11, Atkl. 21:1–4). Šīs ir būtiskas mūžīgā evaņģēlija patiesības.

Fakts, ka šī vēsts ir mūžīga, arī ir ievērojams. Ir tikai viens evaņģēlijs, kas mūs var glābt. Tas tāds arī paliks, līdz Dieva misija būs pilnībā pabeigta. Neviena cita evaņģēlija vairs nebūs. Krāpjošas mācības un doktrīnas nāks un ies (Ef. 4:14), bet mūžīgā evaņģēlija glābšanas vēsts ir nemainīga, un tie, kas tic un dzīvo paklausībā tam, tiks atalgoti (sk. 5. Moz. 5:33, Rom. 2:6).

Tas pats uzdevums, kas tika uzticēts pirmajiem mācekļiem, ir dots arī mums. Mums ir jāturpina darīt par Kristus mācekļiem visās vietās. Bet par kādiem mācekļiem? Labiem, godīgiem, pilnībā sevi nodevušiem, mīlošiem cilvēkiem? Šīs iezīmes ir būtiskas, bet ar tām nepietiek. Mums jādara par mācekļiem, pievēršoties visiem Bībelē atklātajiem mācekļības elementiem (Lk. 9:23; Jņ. 13:34, 35; 2. Kor. 5:17) ar augstāko mērķi – būt gataviem un sagatavot citus Kunga Jēzus Kristus otrajai nākšanai.

“Tiesas pasludināšana (Atkl. 14:6, 7) ir Kristus drīzās otrās nākšanas izziņošana. Šo pasludinājumu sauc par mūžīgo evaņģēliju. Tādējādi Kristus otrās nākšanas sludināšana, tās tuvuma paziņošana ir parādīta kā būtiska evaņģēlija vēsts daļa.” (Elena Vaita “Kristus līdzības” 227., 228. lpp.)

Kā tiesas koncepts ir saistīts ar “mūžīgo evaņģēliju” pirmā eņģeļa vēstī?

Kāpēc evaņģēlijam vajadzētu būt tiesas idejas centrā? _____

Dieva ļaudis – misijas kanāli

Visā vēsturē Dievam ir bijuši cilvēki, kas uzticīgi atklājuši Viņa raksturu un paklausībā sekojuši Viņa nodomam. Dieva ļaudis ir tie, kas ir aicināti un pieņēmuši Viņa ielūgumu būt Viņa žēlastības līdzdalībniekiem. Viņi visi ir bijuši un turpina būt Dieva instrumenti Viņa misijas piepildīšanā.

Izlasi 1. Moz. 12:1–3 un 5. Moz. 7:6, 11, 12. Kāds bija Dieva sākotnējais nolūks Saviem ļaudīm Vecajā Derībā? _____

Dieva derībai ar Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem bija īpašs nolūks. Viņi bija aicināti, sagatavoti, viņiem bija uzticēts uzdevums būt Dieva misijas rīkiem – būt par svētību kanāliem tautām (salīdzini ar 5. Moz. 28:10, Jes. 49:6). Tomēr viņi tika izraudzīti derības attiecībām ar Dievu, balstoties uz ietvertu ticības un paklausības nosacījumu (1. Moz. 22:16–18; 2. Moz. 19:5, 6; 5. Moz. 28:1, 2; 2. L. 7:14). Šis process, kurā apkārtējās tautas bija jāpiesaista Israēlam, bija Dieva “misijas stratēģija” Vecajā Derībā.

Jaunajā Derībā Dieva misija turpinās. Augšāmcēlies Kungs un Glābējs iesāka atjaunotu “misijas stratēģiju” (sk. Mt. 28:18–20, Ap. d. 1:8), kurā Kristus mācekļi, kas veido draudzi, dodas misijā pa visu pasauli, nevis pasaule nāk pie viņiem, kā tas bija senajā Israēlā. Misija nesākas ar draudzi. Tieši pretēji, draudze pastāv, jo Dievam vēl joprojām ir misija, kas jāpiepilda, un Viņš izmanto Savu draudzi, lai to īstenotu.

Tomēr paliek jautājums: kāda ir draudzes misija? Vai tā ir tā pati, kāda bija Tam, kas izsauca draudzi esamībā? “Jo Cilvēka Dēls ir nācis meklēt un glābt pazudušo.” (Lk. 19:10) Lai gan neviens no mums nevar kādu izglābt, mēs varam un mums vajag norādīt citiem uz vienīgo, kurš var glābt, un tas ir Jēzus Kristus.

“Kristus draudzes misija ir glābt bojā ejošos grēciniekus. Tā ir darīt zināmu Dieva mīlestību cilvēkiem un mantot viņus Kristum ar šīs mīlestības ietekmi.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 3. sēj., 381. lpp.) Kāda priekštiesība un ārkārtīga atbildība!

Misija draudzei ir tas pats, kas gaisa mūsu dzīvei. Bez gaisa mēs mirstam. Bez misijas draudze mirst. Ko tu personīgi vari darīt, lai uzturētu savas draudzes dzīvību? _____

Pasaule – misijas lauks

Izlasi Atkl. 7:9, 10. Ko šis teksts māca par ģeogrāfiski tālu sniedzšo Dieva misijas lauku?

Šīs nedēļas tēma ar nolūku ietvēra divus svarīgus pantus par misiju, kas uzsver to, cik centrāla loma Lielajā uzdevumā un mūžīgajā evaņģēlijā ir darīšanai par mācekļiem. Interesanti, ka abiem pantiem ir vismaz viens kopīgs vienojošs elements – KUR misija notiek. Tajā teikts: “Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas” (Mt. 28:19), “tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām” (Atkl. 14:6).

Citiem vārdiem, Kristus evaņģēlijs ir aizsniegt visas šķiras, visas tautas, valodas un ļaudis. Evaņģēlija ietekme ir apvienot visus glābtos vienā lielā brālībā. Mums ir tikai viens paraugs, ko atdarināt, un tas ir Kristus. Ja mēs pieņemam patiesību, kāda tā ir Jēzū, tiek salauzti nacionālie aizspriedumi un skaudība, un patiesības gars savieno mūsu sirdis vienā.

Kad Jēzus teica: “Jūs būsiet mani liecinieki” (Ap. d. 1:8), Viņam prātā bija trīs dažādi ģeogrāfiskie apgabali.

Pirmais apgabals. “Jūs būsiet mani liecinieki Jeruzalemē.” Tajā laikā Viņa mācekļi bija ļoti tuvu Jeruzalemei. Tāpēc Jēzus patiesībā teica: “Sāciet līdzdalīt savu pieredzi ar Dievu cilvēkiem, kas ir jums tuvumā.” Misija sākas mājās, ģimenē, ar kaimiņiem un draugiem. Šī ir sākotnējā misijas vieta.

Otrais apgabals. Viņš turpina: “.. un visā Jūdejā un Samarijā.” Mūsu misija ietver arī tos, kas kaut kādā veidā ir tuvu, bet vienlaikus tālu no mums. Šajā grupā ir cilvēki, kas varbūt runā tajā pašā valodā, kādā runājam mēs, – cilvēki, kam ir līdzīga kultūra, bet kas nedzīvo tajā pašā realitātē, kādā dzīvojam mēs. Šis ir mūsu nākamais misijas lauks.

Trešais apgabals. Tālāk Kristus saka: “.. un līdz pat zemes galam”. Dieva misija aicina mūs aizsniegt cilvēkus no visām vietām, tautām, ļaužu grupām, valodām un tautībām. Šis ir mūsu lielākais misijas lauks.

IZAICINĀJUMS: Nākamajā nedēļā lūdz katru dienu par kopieni, kurā tu dzīvo. Dievs tevi tajā ir ielicis noteikta iemesla dēļ.

PAPILDU IZAICINĀJUMS: Izpēti savas dzīvesvietas demogrāfiju (kādi cilvēki dzīvo ap tevi) – tautību un reliģisko piederību, vecumu, turīgumu, valodas, kurās runā, utt. Lūdz Dievu, lai Viņš tev parāda, kā tu vari būt par Viņa mīlestības kanālu šiem cilvēkiem.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Par liecību visām tautām. “Glābēja vārdi ‘Jūs esat pasaules gaisma’ norāda uz faktu, ka Viņš saviem sekotājiem ir uzticējis pasaulplašu misiju. Kā saules stari iespiežas visattālākajos zemes stūrīšos, tā Dievs ir paredzējis, ka evaņģēlija gaisma aizsniegsies līdz katrai dvēselei zemes virsū. Ja Kristus draudze piepildītu Kunga nolūku, gaisma jau būtu izlieta pār visiem, kas sēž tumsā un nāves ēnu ielejā. Tā vietā, lai pulcētos kopā un izvairītos no atbildības un krusta nešanas, draudzes locekļiem ir jāizklīst pa visu pasauli, ļaujot Kristus gaismai spīdēt no viņiem, strādājot tā, kā Viņš strādāja, lai glābtu dvēseles, un tad šīs ‘valstības evaņģēlijs’ ātri tiktu izplatīts pa visu pasauli.

No visām zemēm izskan maķedoniešu sauciens: ‘Nāciet un palīdziet mums.’ Dievs mūsu priekšā ir atvēris laukus. Debesu būtnes ir sadarbojušās ar cilvēkiem. Aizgādība iet mums pa priekšu, un dievišķais spēks darbojas ar cilvēka pūlēm. Patiešām, acīm, kas neredz Kunga darbus, vajadzētu būt aklām, un ausīm, kas nedzird istā Gana aicinājumu savām avīm, vajadzētu būt kurlām. Daži ir dzirdējuši Dieva aicinājumu un ir tam atsaukušies. Lai katra svētdarītā sirds atsauucas tagad, cenšoties pasludināt dzīvību dodošo vēsti. Ja vīri un sievas pazemībā un uzticībā uzņemsies savu Dieva doto darbu, dievišķs spēks atklāsies tādā veidā, ka daudzi atgriezīsies pie patiesības. Viņu pūļu rezultāts būs brīnišķīgs.” (Elena Vaita “Advent Review and Sabbath Herald” 1912. gada 14. nov.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Draudzes ietekmi kopienā galvenokārt nosaka tas, cik lielā mērā mēs – Kristus miesa – paši savā dzīvē parādām Dieva mīlestību, piepildot Viņa misiju. Kā jūs personīgi atsaucauties šim izaicinājumam?

2. Kā, pēc jūsu domām, jūs draudzi redz un saprot tās kaimiņi, kas nav adventisti? Kā jūs to zināt? Ja jūs uztver pozitīvi, ko jūs varat darīt, lai šādu iespaidu vēl vairāk nostiprinātu? Ja negatīvi, ko jūs varat darīt, lai to mainītu?

3. Kāpēc “mūžīgais evaņģēlijs” kā centrs mūsu misijai pasaulē ir tik svarīgs? Kādu cerību mēs varam sniegt ikvienam, it visur, ja vien tā ir centrēta uz lielo cerību, kas mums ir, pateicoties evaņģēlijam, labajai vēstij, par to, ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā pie krusta?